

deltaget i Strejken. Prøv, ærede Minister, om De kunde faa danske Arbejdere til at gøre det samme! Men De har ikke forsøgt det, derfor er der heller ikke blevet noget ud af det.

Vil man sammenligne her, falder Sammenligningen saa vist ikke ud til Fordel for den af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) saa højt priste danske Regering. Vi har liggende paa Rigsdagens Bord et Lovforslag om Tilsyn med visse Virksomheder, det, som vi i Almindelighed kalder Trustlovsforlaget, og der er sikkert Rimelighed i, at Samfundet faar Indseende med adskillige Virksomheder af den Art. Men hvad jeg her har omtalt, er et Monopol franeden af, som Samfundet har langt større Grund til at væge sig imod end den Ulykke, som kan paaføres det ved, at der betales noget højere Priser, end rimeligt er. Det er et Monopol franeden, naar 2 000 Arbejdere skal være i Stand til i over en Maaned at lamme Virksomheden i Havnen i en By paa 6—700 000 Mennesker og derigennem lamme en Række Virksomheder Landet over. Det er et Monopol franeden af, som Samfundet har Grund til at væge sig imod, og jeg skulde mene, at alle arbejdsvillige Arbejdere her i Landet har Grund til at være med til at væge sig imod Monopolstillinger af den Art.

Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), der var Ordfører for Socialdemokraterne, kom under sin Omtale af disse Forhold ogsaa ind paa, at efter hans Mening var Vejen til at faa Ro og Orden i vore Arbejdsforhold den, at Arbejderne blev økonomisk interesseret i Virksomhederne, og det var ogsaa det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) i høj Grad inde paa i den Tale, han holdt i Dag. Naar Arbejderne blev økonomisk interesseret i Virksomhederne, vilde man naa dertil, mente man, at det gamle Ord: En Mand er en Mand, og et Ord er et Ord, igen kunde faa Gyldighed. Jeg vil dertil sige, at ogsaa jeg kunde tænke mig det som en heldig Løsning paa mange Stridsspørgsmaal mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, om man naaede dertil, at Arbejderne blev økonomisk interesseret i Virksomhederne; men jeg tror, at den bedste Vej dertil er de frivillige Overenskomstets Vej, og hvis det skal naas ad de frivillige Overenskomstets Vej, er det nødvendigt, at et Ord er et Ord, og en Mand er en Mand, ogsaa forud for disse Overenskomstets Indgaaelse, ellers er der ikke noget fast og solidt at bygge paa. Jeg tror, det vil blive en lovlig brydsom og lidet farbar Vej, hvis Lovgivningsmagten skal til at

opstille Regler for, hvorledes et saadant Interessesfællesskab skal finde Sted paa de forskellige Omraader. Jeg tror altsaa, at Maalet skal naas ad de frivillige Overenskomstets Vej, men jeg vil paa den anden Side for mit Vedkommende sige, at jeg ser paa dette Forhold, det gode Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og gode og stabile Arbejdsforhold her i Landet, saaledes, at hvis vi skulde til at lovgive paa disse Omraader, maa vi overveje disse Muligheder, og kommer der Forslag frem, maa vi overveje dem og overveje dem velvilligt og se, om der virkelig kan komme noget positivt ud af dem.

Paa Forhaand stiller jeg mig skeptisk med Hensyn til, at man fra Lovgivningsmagtens Side skulde være i Stand til at opstille Regler for sligt Interessesfællesskab, men hvis man baade indenfor Arbejdsgiver- og Arbejderkredse virkelig viser Villie til at komme den Vej ud og viser, at man virkelig stoler paa hinanden, stoler paa, at de Overenskomster, man slutter med hinanden, er der Villie til at overholde fra begge Sider, saa tror jeg ogsaa, at der vil findes Vej til at komme ind i gode og solide Arbejdsforhold. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at man fra Samfundets Side under Krigen har taget haandfast paa alle, som brød Ord eller Underskrift i Forretningsanliggender og andre Forhold, de saakaldte Klausulbrydere eller Klausulædere, og det er med Rette, at der fra Samfundets Side er blevet taget haardt paa dem. Men saa maa man ogsaa i Arbejdsforhold kræve, at indgaaede Aftaler og Overenskomster respekteres af begge Parter, hvis det ikke skal ende i det rene Kaos paa det praktiske Livs Omraade. Vi er alle interesserede i, at dette ikke sker, og jeg mener, at Socialdemokraterne, som i ganske særlig Grad repræsenterer det praktiske Arbejde, har lige saa stor Interesse heri som de borgerlige Partier.

Jeg skal til Slutning gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Middelfart, der optraadte som Ordfører for sit Parti. Det ærede Medlem opregnede alle de store og gode Handlinger, som Ministeriet skulde have Æren for, og han priste Regeringen som noget af det bedste, der kunde findes i den Retning her i Landet. Det er ikke saa underligt, thi det ærede Medlem optraadte jo som Ordfører for sit Parti. Det ærede Medlem nævnedes blandt Ministeriets store og gode Handlinger først og fremmest Grundloven og Retsreformen, Vestindien og Island og vistnok adskilligt mere. Jeg synes, det